روز قیامت قرآن و اهل آن که در دنیا به آن عمل می کردند، آورده می شوند.

از نوّاس بن سمعان رضی الله عنه روایت است که می گوید: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمود: «يُؤْتَى يَوْمَ القِيَامَةِ بِالقُرْآنِ وَأَهْلِهِ الَّذينَ كَانُوا يَعْمَلُونَ بِهِ في الدُّنْيَا، تَقْدُمُه سورَةُ البَقَرَةِ وَآلِ عِمْرَانَ، تُحَاجَّانِ عَنْ صَاحِبِهِمَا»: «روز قیامت قرآن و اهل آن که در دنیا به آن عمل می کردند، آورده می شوند و سوره های "بقره" و "آل عمران"، پیشاپیشِ آن قرار دارند و از خوانندگان خویش دفاع می کنند».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

در این حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم قرائت قرآن را مقید به عمل بدان ذکر می کند. چون کسانی که قرآن می خوانند به دو قسمت تقسیم می شوند: کسانی که به قرآن عمل نمی کنند و به اخبار آن ایمان نمی آورند و به احکام آن عمل نمی کنند؛ قرآن حجتی علیه اینان می باشد. و کسانی که به اخبار آن ایمان می آورند و آن را تصدیق نموده و به احکام آن عمل می کنند؛ قرآن برای اینان حجتی است که در روز قیامت از آنها دفاع می کند. و این یعنی مهمترین مساله در مورد قرآن عمل به آن می باشد؛ و این کلام الهی موید این مساله می باشد که می فرماید: «كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُوْلُوا الْأَلْبَابِ» [ص: 29] «[ای محمد، این قرآن] کتابی است پر برکت که بر تو نازل کردیم تا [مردم] در آیاتش به دقت بیندیشند و خردمندان پند گیرند». «لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ» یعنی معانی آن را بفهمند؛ «وَلِيَتَذَكَّرَ أُوْلُوا الْأَلْبَابِ» یعنی بدان عمل کنند. و از این جهت عمل بعد از تدبر ذکر شده، چون عمل بدون تدبر امکان ندارد؛ و با تدبر است که علم حاصل می شود و عمل، فرع علم می باشد. مهم این است که فایده ی نزول قرآن، تلاوت، عمل به آن، ایمان آوردن به اخبار آن، عمل به احکام آن، ادای اوامر و دوری از نواهی آن می باشد؛ و در این صورت است که قرآن در قیامت از اصحابش دفاع می کند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6828